



FUNDACJA FOR - FORUM OBYWATELSKIEGO ROZWOJU

Warszawa, 25.01.2011 r.

Przyspieszenie rozwoju zamiast demontażu reformy

I. Propozycja rządu z 30.12.2010 r. obejmuje:

1. Trwałe redukowanie składki, gromadzonej w II filarze systemu emerytalnego (OFE);
2. Wprowadzenie ulg podatkowych za dobrowolne oszczędzanie na cele emerytalne;
3. Poprawę warunków dla inwestowania przez OFE.

Z tych propozycji nowa (i szkodliwa) jest tylko pierwsza. Pozostałe są obietnicą, że rząd wykona wcześniejsze obietnice (budowa III filaru systemu emerytalnego, umożliwienie większej efektywności II filaru). Co gorsza, obcięcie wpłat do II filaru utrudni podniesienie jego efektywności.

II. Propozycja rządu jest gorsza od kontynuacji reformy emerytalnej (co obejmuje kroki na rzecz wzrostu efektywności II filaru) ze wszystkich zasadniczych punktów widzenia:

- szkodzi rozwojowi gospodarczemu Polski;
- obniża prawdopodobną wysokość przyszłych emerytur;
- obniża bezpieczeństwo przyszłych emerytur;
- podważa powagę państwa i prawa;
- zrywa umowę społeczną;
- nasuwa wątpliwości, co do jej zgodności z konstytucją.

III. Nie da się uzasadnić wprowadzania propozycji rządowej jakąś nagłą koniecznością, typu kryzys gospodarczy. A jednocześnie istnieje szeroki repertuar kroków, które pozwalają równocześnie na:

- Przyspieszenie rozwoju gospodarczego Polski na krótszą i dłuższą metę;
- Kontynuację reformy emerytalnej (co służy temu rozwojowi);
- Obniżenie deficytu finansów publicznych;

IV. Aby uratować reformę emerytalną i uniknąć przekroczenia przez dług publiczny progu 55% PKB wystarczy w najbliższych miesiącach przeprowadzić 7-8 dużych prywatyzacji. Nie są one czasochłonne ani skomplikowane. Zmniejszając sferę polityczno-personalnej interwencji będą one służyć zarówno zdrowiu gospodarki jak i polityki. Aby uratować reformę emerytalną na dłuższą metę trzeba wprowadzić szerzej zakrojone reformy, jakie wprowadziło już wiele krajów przed nami. Reformy te są i tak Polsce potrzebne, aby umacniać tempo naszego rozwoju, zmniejszać ryzyko kryzysu i mieć szanse na dochodzenie do poziomu życia Zachodu. Obejmują one m.in. upowszechnianie zasad nowego systemu emerytalnego, głęboką racjonalizację wydatków administracji różnych szczebli, redukcje wydatków socjalnych, które osłabiają bodźce do pracy, proefektywnościowe uproszczenie podatków.

Należy też – i to głębiej niż to proponuje rząd – zmienić przepisy nt. II filaru systemu emerytalnego, tak aby wyraźnie ograniczyć jego koszty i zwiększyć efektywność.